

Száz éve született Verő József

Verő József a magyar tudományos élet egyik legelismertebb professzora 1904. január 26-án született Sopronban. A bencés gimnáziumot kitűnően végezte, majd 1926-ban a főiskolán kiváló minősítésű vaskohómérnöki oklevelet szerzett. Állami ösztöndíjjal egy évig a charlottenburgi Technische Hochschule vendéghallgatója, ahol életre szólóan eljegyezte magát a metallográfiával és a fémek anyagvizsgálatával.

Oktatói pályafutását Sopronban 1927-ben kezdte. Az egyetemi rangra emelkedett főiskola 1933-ban megkapta a doktorrá avatás jogát, Verő József elsőként nyerte el a kohómérnöki tudományok doktora címet. 1943-ban kinevezett egyetemi tanárként megszervezte az újonnan alakult Fémtechnológiai Tanszékét. Az egyetem dékáni tisztét is betöltötte 1948–1951 között.

Oktatói tevékenysége természetes képzésének tekintette a tudományos

kutatást és az eredmények gyakorlati alkalmazását. Vezetője annak a fejlődési folyamatnak, melynek következtében az eredetileg leíró jellegű metallográfia egzakt, pontosan meghatározott, mérhető adatokra alapozott tudomány lett. Ezzel elősegítette – különösen a vas- és alumíniumiparban – a különböző technológiák fejlődését. Eredményeit külföldi elismerések is igazolták, alátámasztották.

Nyolc könyvet írt és 117 cikke jelent meg hazai és külföldi folyóiratokban. A konferenciákon mindig újat mondó és a szakmai köröket legjobban érdeklő témákról tartott előadásokat. Tiszta, világos érvekkel kötötte le olvasói, hallgatói figyelmét, fokozottan ügyelve a magyar nyelv hibátlan használatára.

Kimagasló tudományos eredményeiért az MTA 1948-ban levelező, 1949-ben rendes tagjává választotta. Az akadémia műszaki tudományok osztályának elnöke 1953–1957-ig. Az akkor nyolcezer főt számláló Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület alelnöke 1952-től húsz éven át.

Magánéletét tekintve 1930-ban kötött házasságot *Artnér Erzsébet*tal, és az Ősz utca 6. számú házba költöztek. Itt született három fiúgyermekük: *József* (1933), *László* (1940) és *Balázs* (1944).

Amikor a bányász-kohász képzés Miskolcra került, fájó szívvel szakadt el szülővárosától. Hetente utazott Sopronból Budapestre illetve Miskolcra, de 1952-ben kénytelen volt áttelepedni a fővárosba, ahol kinevezték a Vasipari Kutató Intézet igazgatójának. Egyetemi tanszékét Miskolcon 1968-ig vezette, a kutatóintézet munkáját 1974-ig, nyugdíjba vonulásáig irányította.

Az alma maternek Sopronban és Miskolcon is tisztelet-

„A nagy világon e kívül
Számára nincsen haza;
Vezesse útján égi jel,
A Hűség csillaga!”

(Sarkady Sándor)

tel övezett professzora lett. Született pedagógusként megszerettette a kohómérnök-hallgatókkal szakmájukat. A fiatalok tőle tanulták meg az önálló gondolkodást, és ösztönösen megéreztek sok jóindulatot sugárzó emberi magatartását.

Tudományos és oktatói tevékenységét Kossuth-díjjal jutalmazták 1949-ben és 1958-ban, a Munka Érdemrend arany fokozatát háromszor kapta meg. A 80. születésnapján a Parlamentben a Magyar Népköztársaság Zászlórendjét vehette át, életútját a televízió közel egy órás műsorban mutatta be.

Élete utolsó éveiben egyre gyakrabban kívánczolt Sopronba, megragadott minden alkalmat, hogy részt vegyen a városban tartott konferenciákon, érettségi és egyetemi találkozókra. Utoljára 1984-ben járt Sopronban, unokája esküvőjén. Akkor már búcsúzott szeretett szülővárosától.

Verő József professzor 1985. május 21-én hunyt el. Búcsúztatásán a Farkasréti temetőben a katolikus egyházi szertartás hivatalos állami méltatással folytatódott. Hamvait – közös végakaratuk szerint – 1985. július 5-én a Szent

Mihály temetőben helyezték örök nyugalomra gyermekei, unokái, volt tanítványai, munkatársai, a soproni bányászok-kohászok-erdészek nagy családjának és a város számos lakójának részvételével.

Verő József az a személyiség, aki a soproni származású tudósok és az egyetem tanárai közül a legnagyobb elismerést tudhatta magáénak. A város és az egyetem méltó emléket kívánt állítani tudós professzorának.

A család tagjai és tisztelői megemlékeztek sírjánál. A soproni egyetemi tevé-

kenységét kortársként e sorok írója idézte fel. A Nyugat-Magyarországi Egyetem koszorúját *dr. Faragó Sándor* rektor és *dr. Winkler András* rektorhelyettes helyezték el. Az MTA képviselőjében *dr. Ádám Antal* akadémikus rőtta le kegyeletét. Az OMBKE nevében *Horváth József* bányamérnök és *Szemán Attila* muzeológus koszorúzott.

Január 26-án délután egykori otthona, az Ősz utca 6. számú ház falán emléktábláját felavatta *dr. Faragó Sándor* rektor és a város nevében átvette *Walter*

Dezső polgármester. Mindketten meleg szavakkal méltatták a tudásáról, humanitásáról, Sopronhoz való hűségéről és a magyar nyelv iránti tiszteletéről is elismert akadémikus egyetemi tanárt.

Mindkét megemlékezésen befejezőként a kohászhimnusz énekelték el a nyugdíjas bányászok, kohászok, az oktató egyetemi tanárok és hallgatók. Emlékeztetve – amint a tábla is hirdeti – „Mindnyájan voltunk egyszer az Akadémián...”.

☞ **Molnár László**

■ VÁLASZTMÁNYI ÜLÉSEK

A 2003. december 15-i ülés

Budapesten, az OMBKE Mikoviny-tanács-termében tartott ülést *dr. Tolnay Lajos* elnök vezette.

Bejelentette, hogy az elmúlt választmányi ülés óta elhunyt *Podányi Tibor* gyémántokleveles bányamérnök, az egyesület tiszteleti tagja, a BKL Bányászat korábbi főszerkesztője, a bányászati szakosztály egykori elnöke. Emlékének a választmányi ülés tagjai néma felállással tisztelegtek.

Az elnök a napirend megtárgyalása előtt átadta azoknak a tagtársunknak a Sóltz Vilmos-emlékérmet, akik nem tudtak a pécsi küldöttgyűlésen részt venni: 60 éves egyesületi tagságért: *Kemény Kornél* okl. kohómérnök, 50 éves egyesületi tagságért: *Horváth József* okl. bányamérnök, *Rumpler Lajos* okl. bányamérnök, *Szűcs Imre* okl. bányamérnök, tiszteleti tag, *Törzsök Imre* okl. bányamérnök.

NAPIREND

1. A tiszteleti tagok és szeniorok tanácsának beszámolója a választási ciklusban végzett munkáról.

Előadó: *Benke István*, a tiszteleti tagok és szeniorok tanácsa elnöke

2. Az OMBKE jelölőbizottsága elnökének kijelölése, a szakosztályok által delegált bizottsági tagok megbízása.

3. A 2004. évi egyéni tagdíjak megállapítása.

Előterjesztő: *Dr. Gagyi Pálffy András* ügyvezető igazgató

4. Beszámoló az elmúlt három év alatt végzett munkáról. (A választmányi beszámoló előkészítése a küldöttgyűlésre.)

5. A Bányászati és Kohászati Lapok megjelentetésével kapcsolatos szervezési intézkedések.

Előterjesztő: *Kovacsics Árpád* főtitkár

6. Javaslat a Szentkirályi Zsigmond-emlékévre.

Előterjesztő: *dr. Tóth János*, a történeti bizottság elnöke

7. Egyebek

ad 1.

Dr. Tolnay Lajos megköszönte az írásban benyújtott beszámolót, mely a küldöttgyűlés írásos anyagának részét fogja képezni.

ad 2.

A szakosztályok a következő tagokat delegálták a jelölőbizottságba:

- Bányászati szakosztály: *Lóránt Miklós* okl. bányamérnök
- Kőolaj- földgáz- és vízbányászati szakosztály: *Götz Tibor* okl. olajmérnök
- Fémkohászati szakosztály: *Gál János* okl. kohómérnök
- Öntészeti szakosztály: *Dr. Vörös Árpád* okl. kohómérnök

A vaskohászati szakosztály és az egyetemi osztály haladékat kért, mivel még nem szavazta meg a jelölőbizottságának tagjait.

Tamaga Ferenc dr. Horn János okl. bányamérnököt javasolta a jelölőbizottság

elnökének. A választmány a jelölést egyhangúlag jóváhagyta. Ugyancsak egyhangúlag jóváhagyta a jelölőbizottságba delegált tagokat is. (V. 16/ 2003 sz. határozat)

ad 3.

Dr. Gagyi Pálffy András javasolta, hogy 2004-ben továbbra is a 2003. évi tagdíjak maradjanak érvényben.

A választmány a javaslatot vita nélkül, egyhangúlag elfogadta (V. 17/ 2003 sz. határozat)

ad 4.

Kovacsics Árpád az elmúlt három év tevékenységére jellemző adatokat és tényeket ismertetett. Ezek szerepelnek majd a választmány küldöttgyűlési beszámolójában.

Kovács Lóránt méltatta *dr. Gagyi Pálffy András* ügyvezető igazgató tevékenységét és javasolta, hogy a választmány részesítse jegyzőkönyvi dicséretben.

A választmány az indítványt egyhangúlag megszavazta.

ad 5.

Kovacsics Árpád a főszerkesztőkkel való egyeztetés figyelembe vételével tette meg javaslatait.

A javasolt intézkedések tiszteletben tartják az egyes lapok szerkesztőségeinek szakmai szuverenitását, de a szervezettebb együttműködés kereteit kívánják biztosítani.

Dr. Takács István: az ajánlatkérésben utalunk a lapok közötti eltérésekre. A